

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Mundi Juventus Duces.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

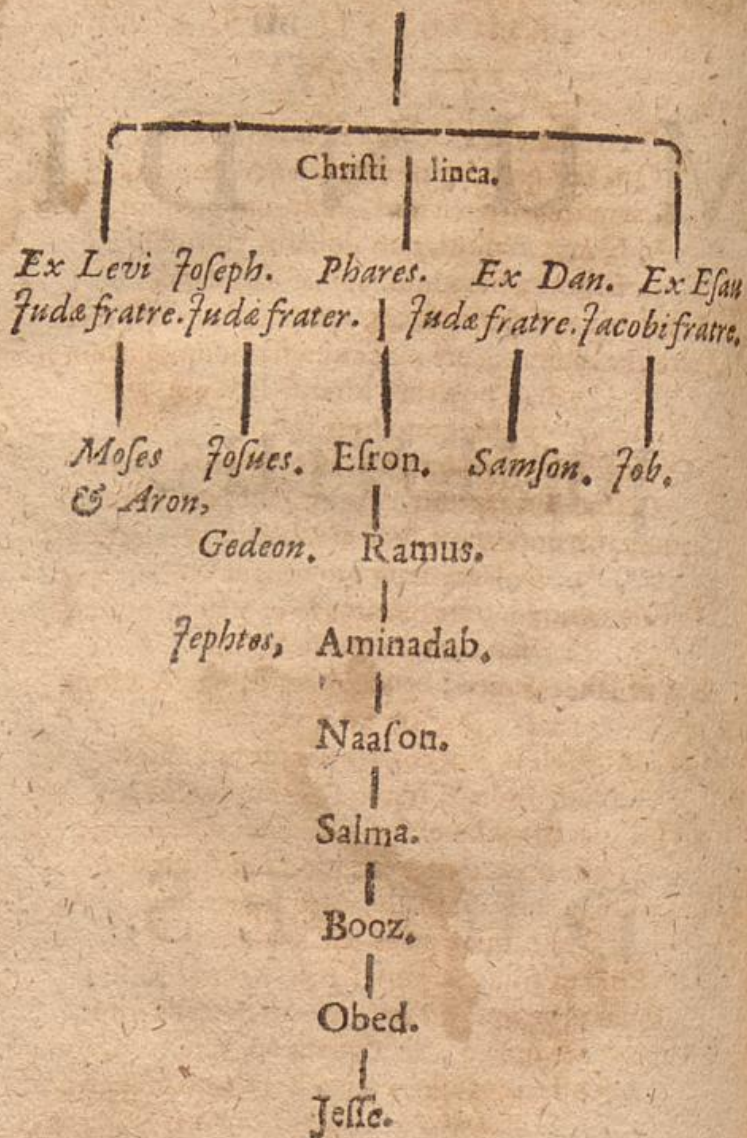
crat,
t:
M U N D I

J U V E N T U S .

D U C E S .
DI

JUDAS
JACOBI FILIUS.

J V D A S
 JACOBI FILIUS;
 ETYMON.

Tertium vides Orbis Parentem, Viator.
 Qui fati consilio nomen à laude sortitus,
 Gerendorum præscium, gestorum pretium,
 Id meruit adultus, quo donatus est infans,
 Ergo ne silentium rapinæ damnetur,
 Suam Judæ Etymologiam pro præconio restitue,
 Animum illum celebra magnum, strenuum, justum:
 Qualem poscebat Mundi Juventa.
 Magnitudinis fuit,
 Quod Patri se Vadem pro Beniamino devovit:
 Certus, aut raptum reducere, aut raptorem.
 Strenuitatis, quod hostiles sectas hostiliter insectatus,
 Bella exeteuit pro venatu.
 Justitiæ, quod ignoti incestus se conscium noscens,
 Brevem luxum diu luxit.
 Has ut laudes unico vocabulo constringeret Fatum,
Judam vocavit.
 Migravit in stirpem tanti nominis tessera,
 Nam Judæ Tribus, Tribuno similis,
 Justitia, strenuitate, magnitudine cæteras vicit,
 Hæsit nepotibus avita gloria pro stimulo.
 Qui ne nomine impares arguerentur,
 Numini pares esse debuerant.
 Eodem tituli augurio Regis dignitas fulsit:
 Quæ primogeniti annis debita, indebita vitis,
 A Rubeno ad Judam, ab Evirato ad Virum, transfugit.
 „Adeò facilius est nascisci Reges, quam nasci.
 Hujus imperio nullum majus.
 Nam longa perpetuaq; Regum linea decurrens,
 Deniq; in Dei humeris sedit.
 Ita Judæ solium fuit altius Sole.
 Nec cæco Providentiæ mysterio,
 In *Juda* nomine infandum Dei nomen invenias
 Addito *Delta*, quod *Januam* sonat.

Nam

Judæa Virgo Janitrix fuit, & Genitrix.
 Quanta hæc Judæ Gloria, quod sui Author Authoris
 Numen numeret inter Nepotes, & Judæus dicatur Deus.
 Sed, heu miseræ vices ;

Tanti nominis laudem simile nomen inficiet,
 Surget *Juda* Anragonistes Judas,
 Hic Numen edet, ille proder.
 Sanctumq; os putri violans osculo,
 Suummet nomen contaminabit.
 Disce Viator avitos jactare fastos.
 „ Hominum est Virtus, non Nominum.
 Nam totidem literis Messia Patrem appelles; & Parricidam

JOSEPH
 JACOBI FILIUS.
 EULOGIUM.

Dulces Rachelis primitiæ Joseph
 Ut primus evadat, undecimus nascitur.
 Egregium aliquid meditante Naturâ,
 Quæ tot Exemplaria delineavit, ut unum absolveret.
 Paternæ virtuti, maternæ pulchritudini compar;
 Ut impares Fratrum mores de suo Typo corrigeret,
 In sopore Vigil,
 Pingente Somno, futuræ dignitatis expressit imaginem;
 „ Sed periculosa res est eminere.
 Per cognatum livorem
 Vivus humatur, exhumatus divenditur.
 Infelix Puer,
 Vel perimatur ne imperet, vel servetur ut serviat,
 Bis infelix,
 Ab Eunucho emitur, ut serviat Fœminæ.
 Ter infelix,
 Purus impuræ servit, ingenuus captivæ :
 Nam liberali mancipii specie Domina capitur.
 Hic inhonestum thalamum fugit:
 Sed voto repugnat forma. pudore aucta :
 Itaq; inverecunda procacius persequitur verecundum.
 Hic Domino, quam Dominæ obsequentior fugit :

Illa

Ille deniq; impudentiæ impudiciâ suffragante,

Arrepto pro Juvene palliolo,

Indicium criminis infanti objicit.

Quid multa? favor sequitur ream, reatus infontem.

Itaq; liberalius ducens Joseph,

Servili compede, quam herili amplexu constringi,

Carcerem subire maluit, quam mereri.

„ Sed Virtus quicquid intrat, condecorat.

Læta ac mœsta somniant Pharaone,

Ut ambages solvat, vinculis solvitur.

Anguem diceret per latebras tractum,

Ut exiret nitidior:

Ægypti fata denuncians, Ægypto præficitur,

„ Nemo enim meli? prospicit malis, quã qui prospicit mala.

Itaq; ore affirmata, re firmato præfagio,

Nam ferax, nunc ferox tempestas

Septennem fertilitatem septenni sterilitate devoravit,

Nepos nimirum Natura cum prodigit, decoquit,

Hinc optimus Promus-Condus Joseph,

Fruento gravidas Pyramides pandens,

Calefacta annonã promit quod repente condiderat.

Ita Ægyptiæ Pyramides, jam sepulera, mox horrea.

Ægyptios alunt quos tumulabant.

Tunc Asia in Ægyptum emedicante,

Fruentatores Fratres agnoscit Joseph,

Pia Fati Tahone:

Ut ab eo vitam emerent, quem vendiderant.

Dulciorem tamen agnitionem simulato facturus iurgio,

Ceu furto deprehenso, ceu fures comprehendit,

Pati violentia amorem pectore, carcere Fratres, includens.

„ Sed lubrica res est Amor:

„ Medullis coercitus pupillas rumpit;

Cæcusq; per oculos viam rimatur.

Lætas igitur liquatus in lacrymas Joseph,

Suis se proditoribus prodit.

Cælum diceret illam domum, Astris duodecim lætam,

Sed sine Sole, dum sine Parte.

Qui demum accersitus, totam fortunam serenavit.

Omnia recuperaverat præter Patriam.

Hinc ossa legavit pro Oraculo:

Ubi.

Ubi, post obitum peregrinatus, tandem quievit.
 Semel mortuus,
 Bis tumultatus,
 Ter fletus,
 Quater felix.

P H A R E S
JUDÆ FILIUS.
PRODIGIA.

Adolescens, quem cernis, Phares est:
 Matris incestu, Patris adulterio satus:
 Parentum dedecus, Nepotum decus,
O Prodigium!

Duos fleverat Viros, eosq; Levitos Thamar.
 Tertio desponsa Fratri, & fraudata.
 Ne orbitatem flet,

Fraudulentâ libidine, ab Judâ Socero Prolem furatus
 Nam pellax Pellex,
 Prostituo corpore, non vultu.

Filium concepit Mariti Fratrem, ignota Nothum,
O dirum prodigium!

Obscuri sceleris palam convicta Meretrix,
 Accusatore utero, Socero Judice, ad flammam trahitur;
 Ut Veneris crimen Vulcanus plectat,
 Et flammam expiet flamma.

Sed productis scortationis præmiolis,
 Sigillo, sudario, baculo;
 Reum Judicem convicit rea,
O implexum prodigium!

Sanctum adulterio misceri, adulterio sanctum gignit.
 Immo unico adulterio bis adulter Judas,
 Crimen geminat:

Quippe unico incestu, geminos gignit.
O probrosum prodigium!
 Gemello instante partu.

Exertam Zaræ dexteram purpura distinguit Obstetrix;
 Purpuratam dexteram in uterum revocat Zata:
 Et posterior Phares prior oritur.

O divinum Prodigium!

Quid monstri ferunt hæ vices?

An purpureum vinculum,

Ut Ægyptiæ captivitatis omen, exhorret infans?

An penitus in uterum resilit,

Ut purpuream Regni notam ostendat Fratri,

Cui divinæ stirpis authori debentur primæ?

An quod auroræ plagam significet Zara,

Purpuream auroræ notam coruscat,

Ut Solis instar procedat Phares?

An gemini Populi præposterae norantur sortes?

Nam qui legem primus accepit,

A legis actis manum retraxit.

O felix Prodigium!

Nemo utilius peccavit, quam Thamar,

Nam legitima arescente Judæ Prole.

Tota Judæorum Regum Sylva

De spurio hoc Stolone propagatur.

Pro Providentiæ Consilio:

Ut decolor Hebræorum purpura

Haberet unde erubesceret?

Et Regali Throno oppositus Thamaris Thorus,

Tyrannicum typhum excuteret.

O maximum omnium Prodigium!

Regia Christi gentilitas hoc probro superbit:

Et Virginei partus Aviæ jactantur incestæ,

Dum Christi Genitores ex Thamarate dicuntur Natæ.

Sive id augendo Divinorum natalium splendori:

„Nam fœdiore in nebulâ clarior elucet Iris.

Sive minuendæ severitati:

Dum criminum Vindex criminosos invenit.

O lata Prodigia!

Abi Viator, & Spera.

J O B

ESAU PRONEPOS.

MONOMACHLA.

In Arenam, ô Cives:

Gemini congregiantur Athletæ;

Origo

Orientis alter, alter occidentis soli Imperator;
 Job, & Dæmon.
 Simplicem illum videbitis cum multiplici Hoste
 gnantem.

Illum semper eundem; hunc semper alium:
 Qui formâ carens, formas alternat.
 Sed proderit Jobo adversarii varietas,
 Toties unum triumphaturo.

En mollium Sabæorum specie simulatus Hostis,
 Jobi Boves prædatur.

Hæc prima Dæmonis velitatio; Robur enervare delictis,
 sed inuito eventu.

In flammam mutatur flammæ hospes;
 Et Cælo cadens, ubi stare non potuit,
 Incendit quacunq; incedit;
 Et pascentes oviculas igni depascitur!

Hinc Magicum Chaldæorum agmen mentitus,
 Camelos cum rectoribus corripit.
 Sustinet hanc jacturam divinus Pugil,
 Qui opibus impeditior quo ditior,

Æquè beneficium vocat Numen, sive afferat, sive auferat
 opes.

Sic prædonem angit, dum de præda non angitur.
 Hactenus proluit aggressor; jam propius,
 Ut Regiam evertat, in ventum vertitur:
 Nil enim aulæ nocentius vento.

Omnes turbat hic turbo præter illum cui nocet
 Qui ruinas inter infractus,

Latiore Cælo fruitur, dum recta subsidunt.
 Sed majores ciet lacrymarum nimbos hic ventus,
 Dulcem senis sobolem inter epulas ruina sepelit.

At facilius terram movet, quam Jobum:
 Qui ruente familia sustinere potest orbitatem.
 Spoliato quid superest? Vita.

Hanc tortoris imagine cruciar, non rapit:
 Ut intra corpus, & cadaver medius,
 Job vitam optet, vel Mortem.
 Job neutram curat.

Et ante Numen cadens, æmulum sternit dum sternitur.
 Debel-

Debellerat; nisi defessus Antagonista,
 Deteriorem sibi vicarium sufficeret, Fœminam;
 Viro igitur Uxorem delegat,
 Quæ postremam suis malis imponere manum suadeat;
 Et Mortem Morte antevertere.
 Beneficam crederes hanc Maleficam, nisi esset Uxor,
 Cui luxus est debili marito carere.
 Detrahit hanc pietatis larvam Mariti pietas:
 Ac linguam lingua retundens,
 Vivere mavult, in visus Conjugi ac sibi;
 Totiesq; Hostem verberat, quoties spirat.
 Et nihil amaturus præter Deum, Mortem etiam odit.
 Nam postremis in malis,
 Fortius est Mortem atcere, quam arcessere.
 Jam inter rapinas & ruinas nudus, palmam tenet,
 Sed ipsam in palmam victus involat Dæmon:
 Et ultimos conatus adhibet, amicorum probra.
 Hi tantâ virtute amaris salibus respersa,
 Famosis carminibus Victoris famam corrumpunt,
 „ Habet hanc felicitatem novissima calamitas,
 „ Quod invidiam extinguit, hoc uno invidenda.
 Job omnium miserrimus, invidos habet amicos,
 Nimirum Poëtas,
 Tam malè mordaces, ut vel ulcerosum mordeant.
 Adeo inter Aulicos, Virgines Musæ lasciviunt.
 Evicit extremum hunc laborem stenuus Job.
 Qui contemptus & contentus, Hostes Hostiis lustrat.
 Hic toto Cœli Theatro plausus excitus.
 Nec minori præmio, quam prælio,
 Regno, liberis, opibus, duplo auctior,
 Suos ipse luctus cecinit,
 Et calamitates calamo felices fecit.

ESRON

PHARESI FILIUS.

RAMUS ESRONIS FILIUS.

AMINADAB RAMI FILIUS.

D

AULI-

AULICISMVS.

Aulam esse Auram,
 Triumviratus hic docet;
 Aulicæ fortunæ levitatem expertus,
 Quæ cum Efrone processit,
 Cum Ramo stetit,
 Cum Aminadabo recessit.
 Nemo igitur Efrone felicior Aulicus.
 Nam cum injuria Sideris depulsa Ceres,
 Asiam atque Africam fugeret;
 Et areret quicquid araret:
 Efron in Ægyptum receptus,
 Regnante Amosi Pharaone, Proregnante Josepho Patruo,
 In solivago Thebaidis solo cœlitum vitam vixit:
 Urbicas delicias nactus inter Agrestes,
 „ Candida enim felicitas mapalium fumo non tingitur,
 Sensit Colonorum innocentiam Canopi Tellus;
 Quæ regali Judæorum vomere exculta,
 Vota frugibus anteivit;
 Ac nihil debuit Nilo.
 Certavit cum agrorum fœcunditate Agricolarum fœcun-
 ditas;
 Nam exiguus Israelitidum cætus
 Prodigiola superfœtatione implevit Ægyptum,
 Dubitas quantâ vi soboleverint?
 Una Judæ Tribus quinos in Ægyptum deduxit Pueros,
 Intra octogesimum lustrum,
 Septuaginta millia bellatorum diduxit.
 „ Aded clementiâ Principis propagatur Respublica;
 Et favonius conceptui faver.
 Hactenus cum advenâ Efrone velificata felicitas,
 Cum Ramo indigenâ subsistere cœpit.
 Nam ab Amosi ad succedaneos Pharaones,
 Ægyptio desultante Sceptro;
 Josephi merita cum Josepho funeravit oblivio.
 Hoc aulæ ingenium:
 „ Malefacta in saxo, Benefacta in aquis sculpuntur.
 „ Et cum beneficiatio interit beneficium,
 Tantam igitur Judæorum fortunam
 Sequuta,

Sequuta, ut solet; invidia:
 Cui omnia suspecta, nisi despecta.
 Novissimæ igitur calamitati servatur Aminadab,
 Malè regnante Amenophi;
 Qui Regiam Judæ stirpem, luteo ministerio defixit.
 Additis operarum Censoribus,
 Qui, crebriore quæstione quam quæstu,
 Cessantes incesserent,
 Ut infelix Populus operam aut animam ageret.
 „ Hæc Tyrannorum natura;
 Divitias rapere quas donent, timere quas dederint,
 „ Ac ditatos calcare, ne calcitent.
 At innoxii nihil noxium,
 Semineces Hebræi, & vivaces,
 Basilicæ instar herbæ, crescunt per jurgia;
 Quamquam doloris auctuarium est
 In sterili fortuna fecunditas.
 Horruit Phraeo feracem hanc Excetram;
 Contra quam gladio nisus.
 Fæmineos Hebræorum fœtus vivere jubet ad Venerem,
 Masculos verat.
 Equè iniquus dum perdit, ac dum parcit;
 Comite semper crudelitatis lasciviâ.
 Infelix omnino Aminadab,
 Quod non citius aut serius nascitur,
 Nempe, cum Hebræa liberras,
 Ægyptum attingit aut reliquit.
 Immo omnium felicissimus.
 Qui tantum infortunium fortiter tulit.
 „ Miserum enim est, miserum esse nescire.
 Age Aulice:
 Tres horum ætates compone, Aulici ætatem habebis.
 „ Cui mendax Portuna,
 „ Primum applodit, mox supplodit, demum explodit,
 „ Quod si Aulæ vicibus Principum vices accedant;
 „ Sis licet cautus, non vitabis has cautes.

M O S E S
L E V I N E P O S .

E X E G E S I S .

Haecenus homines Natura genuit, nunc Deos
 Provectiori Mundo Ingenium crevit.
 Novi Regis odio flagrante,
 Nova Hebraeorum spes nascitur, Moses.
 Ortu, Vita, Obitu,
 Intra fidem, supra opinionem.
 Utero exactus flumini traditur;
 Ut lethes esset pro lavacro,
 Sed jactura caruit hic jactus.
 „ Mergi non potest spectata pulchritudo.
 Inter papyros haerentem ac biblos
 (Jam tum Biblia meditabantur)
 Regia spectans puella,
 Optat, educit ; adoptat ; educat.
 Sed lubricum Aulæ culmen ingenuis :
 Fratrum olores perosus,
 Ægyptio confosso, Ægyptum deserit,
 Obscuro secessu, successu illustri,
 Nam Ovium Pastor, mox Hominum,
 Dilecto Populo deligitur Princeps.
 Primus Mofi labor, Hebraeorum libertatem rogare :
 Sed à Tyranno.
 „ Frustra nimirum rogantur , quibus aures in oculis.
 Manu igitur, quam linguâ, facundior
 Ut aures audiant, oculos terret.
 At quos Deus obfirmat, plectas facilius quam flectas.
 Hebraeos cedente Mari incedentes ,
 Vado sequitur Pharao.
 Sed in undis demersus, memori elemento pœnas dedit,
 Quas nascenti Mofi decreverat.
 „ Sic suis artibus pereunt Tyranni.
 Tanta pro suis fecit Moses ; plura pertulit à suis.

Nam sternax Vulgus promissas ad sedes educus,
Angitur dum agitur ;

Sanctumq; ductorem, ut seductorem criminatur.

„ Adeo nec probi immunes à probris.

Profuit Mofi Pastoritia :

Didicerat cum Brutis vivere.

Quanta in contumaces missa beneficia & amissa
Liquitur invitâ de Pumice non ingratus ingratis liquor :

Virgâ lapides molliente, non Homines.

Sapit siti admonitis amarus nuper aquarum haustus :

Nec linguæ amator melle depellitur.

Tota condiendis altilibus ancillatur Natura :

Sed rabida ora munus mandunt, munificem mordent.

Canescunt dulci rore concreta gramina :

At delicata mancipia incipiunt fastidire delicias.

O vestro luto lutulentiores !

„ Nil dissolutius servo recens soluto.

„ Nam servitutis impatiens, libertatis incapax,

„ In servitio libertatem amat, in libertate servitium.

Duras igitur ut cervices emolliat Moses,

Ad Tonantem scandit per fulmina ;

Leges rogaturus, quas irroget.

Sed divino è cultu Deo similis reversus.

Jumenti Cultores Jumento similes reperit :

Geminas facie faces ejaculatus,

Qui passim strati,

Legem detrectant, obtrecent legislatori.

Adeo periculosum Antistiti gregem deserete,

Etsi Deum adeat,

Jam verò iteratis oraculis

Ter alius, & ter idem,

Civile, Militare, Pontificium Jus edens,

Proceres, Duces, Pontifices,

Foro, Castris, Templo constituit.

Omnium ditissimus,

Deum in Arca possedit.

Omnium doctissimus,

Divina gesta Commentariis excepit,

Omnium strenuissimus,

Stationes quaterdenas annis totidem meritis,

Viam per avia vel invenit, vel fecit.

Quin ipse Belli Dux, & bellica machinaz.

In Monte fixus,

Hostem dejicit, dum manus erigit.

Populo denique tot per elades traducto,

Primum ac postremum optati soli conspectum rapieas

Patriam amisit, cum vidit.

Hoc tantum Humanum fecit, quod defecit.

Morientem nemo vidit,

Mortuum nemo invenit,

Tumulum nemo erexit,

Si Deus moreretur, sic moreretur.

Quis Mosem neget Pharaonis Deum?

AARON

MOSIS FRATER.

PARENÆSIS.

Adeste Præsules. Paucis vos moneo.

Cecidi; nemo fidat; Convalui; nemo diffidat,

Ego Pontificum Princeps, & Principum Pontifex,

Mosis frater, immo pater fratris sui.

Nam quod alteruter carebat, ab alterutro sumsit

Illi ego linguam, ille mihi manum suffecit.

„ Uni omnia nunquam concessa.

Sed ego nimia indulgentior,

Vulgo Deum Deo meliorem flagitanti, Dæmonem dedi.

Inaurium auro flammis domito, Monstrum conflagavi:

Ut aurium dolore oculi respicerent.

At nimis imperitè aureum formavi, si coli volebam:

Cum aurum colatur vel informe, & Numus pro Numine
sit.

Materiæ pretio vilem addidi Jumentum speciem,

Ut Numen darem colentibus simile.

Sic circa Vitulum vitulantur lascivi,

Et Pastores ducuntur à Pecude.

Itaq;

Itaque in elemento eodem, Deum Moses, ego Dæmonem
reperi,

At nemini suum artificium plus stetit.
Levius Authorem torfit Phalaridis Taurus,
Quam meus me Vitulus.

Nam semel ille gemuit, ego semper.

Finem ludicri luctus excepit:

Dum Vulcano redonatus est Vitulus:

Et flamma scelus delet quod fecit.

Tum, verso in medelam veneno, Idoli Cineres in aquis
sorbuī.

Ut Bacchi facinus eluerent lymphæ.

Hinc, ultore Levitarum gladio Populum depopulante,

Toties cado, quoties video cadentes.

Ut trigentes millies peream, triginta millia pereuntium
specto.

Sic populus Antistitis culpa,

Antistes populi pœna, torquetur.

Illi sanguinem fundunt, ego lacrymas.

Hec quot lacrymas?

Nullas ad Filiorum funera mihi seposui.

Vidi infelix infelices pueros,

Profano igni adolentes, sacro igni aboleri.

At exhaustis meo crimine oculis,

Nihil inveni quod supra alienum crimen efflueret.

Supererat pro solatio dignitas: hac etiam spoliior in Monte

Hor:

Et Pontifex de Ponte dejicior.

Mors denique dolores omnes oneratura,

Optata litora prospectantem oppressit.

Obij à Patria extorris, quam oculis tantum tenui,

Credite Antistites.

„Lubrica res est præesse.

N A A S O N
AMINADABI FILIUS.

E X E M P L A R.

Lege, attende, mirare,
 Principis Tribus Princeps Naason,
 In Piincipium exemplar est positus,
 Hic fortissimo Atavo fortior Abnepos,
 Primus ab Ægyptio luto pedem extulit,
 Novæ fortunæ Protoplastes;
 Mofi obsequutus, non Pharaoni:
Qui cum Hebræos, nec amare vellet, nec amittere,
 Amisit quos amavit;
 Grassante per tenebras Cœli gladio;
Adèdè augustum Imperandi augurium est, Deo parca
 Primus morante acie ad Orientem movetur:
 Castrensis vigilantia documento,
 Ut Solem cadentem ultimus,
 Nascentem primus adspiciat Princeps,
 Primis Sanctuarium in Castris recepit,
 Aggregatâ in contubernium Leviticâ Tribu:
Ut hostiarum cædes Hostium cædi proluderet,
 Alterno enim fœdere,
 Religionem Princeps, Religio Principem servat,
 Primus in procinctu Martem laceffit;
 Non recessurus nisi victoria receptui canat,
 „ Præpostere nempe bellatur,
 „ Cum Dux ab agmine ducitur, non agmen à Duce,
 Primus ad Erythreum trepidante Turba,
 Insolens vadum dividui maris intravit
 Et mendaci se credidit Elemento,
Dumq; illi Rubrum pelagus pallidi specularantur,
 Hic Deo fretus, fretum derisit,
Tanta hæc fiducia, ut antecessorem Angelum antecessisset,
 Nam attonitum mare intrante Naasone,
 Antesignana columna pone aciem recessit.
 Vel quod Angelo audentior fuerit Princeps,
 Vel quod Principis exemplum melius præluceret.
 Assurgit in ambulanti reverens unda;
 Aqueo cæmento stipans altrinsecus viam,
 Hic terram pro fluctu, fluctum pro litore inveniens,
 In undarum lubrico suam specularat soliditatem.

Nesci

Nescias utrūm magis mirere,
 Stantes undas, an euntem Ducem :
 In mari constantiam, an in Principe obsequium,
 Exili virga indomitum domari mare ,
 An Mare sine Mari, à Nauta sine Navigio, transmitti.
 Sane hinc didita fama, Regalem purpuram meruisse Na-
 sonem ;
 Quod Purpureum fictum calcaverit Primus,
 Habetis exemplar Principes : incipite quæ præcipitis,
 „ Malè imperat, qui imperat tantum.

SALMA
 NAASONIS FILIUS.

GRATULATIO.

Gratulor tibi Principum felicissime Salma,
 Hoc primum, quòd cæco erranti populo
 Genitus es in deserto.
 Nihil deserto illo fœcundius,
 Ubi peregrinatus statim ac natus
 Patriam in exilio habuisti, exilium in patria,
 Magis gratulor, quod legem per fulgura dictante Deo
 In lucem venisti.
 Et Cervulæ instar, tonante Cælo soluta est Parens,
 Justum igitur non mirer, cui cognata jura,
 Nec fortem, cui tonitru in crepundia.
 Habuisti cœlestis alumnus nutricia sidera,
 Et manna pro mamma.
 Unde dulcissimi tibi mores :
 Nam alimentum est indolis elementum.
 Nec dulcia defuere viatica, donec viarum acerbitas,
 Penuriam donante Cælo, ut domicilium,
 Hic instar Cœli, in agitatione firmissimus,
 Quadraginta dierum iter annis totidem produxisti ;
 Non tua sed blasphemæi populi culpa,
 Qui pede uti linguâ errabundus
 Tamdiu à recta quamdiu à recto deviavit.
 Planè Peripatetici, qui sapientiam condiscunt ambulando.

D 5

Quid

Quid lubrica illa monstra commemorem?
Nescio anguesne flammeos, an flammæ anguineas vo-
cem.

Antiqui sanè Serpentis Germina,
Qui Tartari Salamandra uritur, non aduritur,
Neque enim decentior carnifex furiosorum linguis,
Quàm furiarum Colubræ, debebatur.
Tu verò supplici prece pestes illas repressisti;
Quâ nulla promptior excantatio,
Ut reciproco ictu

Linguarum anguibus, angues linguâ multarentur;
Macte tua illâ constantiâ,

Quæ tot per funera nusquam parit.

Nam ceteri ex Ægypto digressi

(Præter unum, aut alterum)

Ante confectum iter, itinere confecti sunt,

Ita, populo illa solitudo, vitiosorum cribrum,

Tot aucta cunabulis quod sepulcris.

Alterum accepit populum, alterum dedit,

Meliorẽque dedit, quàm accepit.

At quantâ virtute

Solâ ferri tui acie aciem univẽrsam tutatus,

Adversus adversos primum semper telum torquisti?

At tribus & triginta prostratis Regibus,

Messia annos victoriis totidem prænumerasti?

Clarescit tua fama Hierichontis incendio,

Quam Urbem orator & explorator ingressus,

Vicisti ut vinci posse vidisti.

Vindicatâ manubiarum loco Raabâ,

Hospitali fide materialem fidem supplente.

Meretrix meritissima,

Quæ Servatorem progigneret, cujus progenitores servarat.

Ergo tibi gratulor quod primus, quod sospes,

Primam & sospitem promissæ tellurî appuleris tribum,

Integra Genitorem manebat hæc palma,

Ut metam præciperet, qui se præmoverat.

Sed eam bipertire visum superis,

Ne tanta Parentis gloria inglorium faceret Filium.

Itaque illi Erythræum, tibi Jordanus fuit prætentandus;

Qui

Qui retrocedentibus undis vadum reliquit.
 Nimirum, virtuti cedere, docile flumen à mari didicerat.
 Terge tam purâ lymphâ sudores tuos,
 Et malis recreare post mala.
 „ Nam amara, memorando dulcescunt,
 „ Et aures mulcet quod oculos terruit.
 „ Fruere partis deliciis invictissime Salma,
 Quo Auspice, bellari cœptum & debellari;
 Quo Duce hostes omnes cesserunt, aut recesserunt.
 Quo reduce, Judæa Tribus centum Urbes sortitur;
 Quarum indegena tuo admoniti gladio,
 Vacuas ut relinquerent sedes, Tartarum implevere.

JOSUES
 EX JOSEPHO.
 TRIUMPHUS.

Egregium Triumphum instrue Silo,
 Victor incedit Josues.
 Hierichontinæ præcedant tubæ,
 Ut accedenti victori accidant Urbes.
 Eximio Triumpho non portæ panduntur, sed mœnia.
 Distinguat cohortium signa salubre Tetragrammaton
 JESUS.
 Vincendi tessera, Victoris titulus, Victoriæ tutela,
 Hoc enim servatus quo Servator,
 Tartaro formidines festinavit.
 Idumeorum succedant manubiæ:
 Quorum terga duntaxat vidit.
 Officium fuit spoliasse fugaces, & armis graves.
 Nam timidiorum arma prædatorem vocant, non hostem.
 Prima inter fercula Sinæ Montis occurrat species.
 Ubi cum Mose Empyreus Pyrausta Josues, in igne vixit.
 Nimirum pravæ naturæ franguntur leges, cum divinæ
 conduntur,
 Quas solus Moses dedit, solus Josues servavit.
 Hinc duorum terga ferentium premat immanis Botrus,
 Osten-

Ostentui datus,

Cum quadraginta annorum itinere, quadraginta diebus et
hausto ;

De Gigantum tellure

Fruges retulit, colonis similes.

Olim tam colonos messurus, quam fruges.

Ergo tergemina Gigantum Henacinorum capita

Contis præfixa gestentur ;

Quibus robur rubori fuit.

Nam Viros non à viribus voces, sed à virtute,

Volo etiam acervum lapidum plastro vehi,

Ingratam ingratis memoriam,

A quibus pene examinatur dum territos animat.

Adeo timenda est timidorum audacia,

Tum Madianitarum Trophæa ;

Quos ad Mosis inferias mactavit inferis :

Medio Baalami capite, exerta lingua :

Quam præstigiator Prophetes, suo jumento stolidior,

In imprecationes conatus, in preces resolvit,

Hinc Jordanis imago, si licet simulari, producitor.

Qui à Mystis gestatam, & Mysteria gestantem Arcam

Veneratus ac veritus ;

Stuporem inter & metum, simul stetit & fugit.

Hiericho inter simulacra victarum Urbium præcedat :

Quæ turbarum sono turbata,

Saltantem Josua contremuit.

Septem præterea Urbes graviori Marte deletæ,

In Imagine tantum vivant.

Sæviendum enim erat, aut serviendum.

Flagrent ante currum pro facibus Sol, & Luna ;

Qui pridem gradarij, jam statarij Planetæ.

Ne victoriam moerentur, morantur diem.

At Gabaonitæ, catenata mancipia, currum trahant,

Nam callidè vitam pacti, catenas in lucro ponunt,

Turrito curru immineas Victor ;

Hæreditario Mosis diademate radiatus

Ut noctem illustret, excæcet invidiam.

Triumphalem Senem laureatæ sequantur tribus,

Nemine juventam excedente.

Soluseniam cum Calebo Josues

Egyr

Ægyptum vidit, & Judæam ;
Carcerem, & Metam.

Pompam excipiat cœlestis Arcus.

Sic inscripto fastigio.

Iesu Servatori,

Dictatori virgineo.

Africano, Asiatico.

Quod ad Palaestinas delicias vindicato Populo,

Tyrannis tribus & triginta, igni, ferro, cantu, Prostratis ;

Totidemq; Regionibus tributim divisis :

Sanctuario in Silunte collocato ;

Vt Deus quiesceret, nunquam quieverit.

Sen. Popul. Q. Hebr.

Portam Trophæis insignem aperuit,

V. O.

SAMSON

EX DANO.

IDAËA.

Adeste Juvenes, quibus Robur & Cupido.

Do vobis utriusq; Idæam, Samsonem,

Alcidis coætaneum, Alcidi similem, robusto & forti :

Mox Cupidinis mancipium, Cupidini simile, cæco & nudo.

Hic de sterili germinat ;

Quo miraculo vel Jacob, vel Esau nascitur, nihil medium.

Nazarenus Nazareno dicatur ; lecto à floribus titulo.

Avarum nempe munus. Vitæ autumnum Deo dicare, non
florem.

Ne temulentia rumentum faciat,

Fonte puro fallere sitim jubetur.

Ut bibentis imaginem reddente lymphâ,

Se ipsum noscere affuescat.

Contra pugnaces divino robore afflatur Puer :

Nil enim hosti nocentius quam innocentia.

At martius ille spiritus capillis illigatur ;

Ut scias quam caducum sit donum, juvenile robur,

Cum tenui admodum de filo pendeat.

Ad Hostium cædem consecratus.

Odia Philisteorum ab Philisteorum amoribus incipit.

Incircumcisum connubium firmante Deo ;

Ut

Ut Marti facem subjiciat Cupido.
 Primus Samsonis labor, qui primus Alcidis,
 Leonem immanissimum sternere.
 Dulciore tamen victoriâ,
 Ferinas inter exuvias mellificium invenit :
Et Leonis hiatus, hominum sepulcrum, mox apium nidus,
 Feritate in dulcedinem versâ,
 Convivali anigmati materiam dedit :
Quo enodando convivæ perfidum Sphingen adeunt,
 Samsonis conjugem.
 Hinc novus Juveni labor.
Qui malè soluti problematis amarum pretium soluturus,
 Philistæos triginta occidit, & hostium spoliis hostes induit.
 „ Sic ingenio victores vincuntur viribus :
 Et dolos sequitur dolor.
 Hinc nova malorum Hydra :
 „ Nam injuria vindictam, vindicta injuriam provocat.
 Samsonis Uxor cognatam cædem adulteriis ulciscitur.
Ut non mirère mariti secretum vulgasse, quæ seipsam vulgat.
 „ Nil enim Fœminæ arcanum, cui nihil sanctum.
 Samson trecentis Vulpibus faces subligat :
 Ludicro initio, æbili eventu.
 Nam incendiariæ animantes per segetes sparsæ,
 Famem cum flammis spargunt,
 Hoc incendio adoletur Adultera ;
 Et Ceteris facibus ad Proserpinam ducitur.
 Sic Vulpina ingenia plectuntur à Vulpibus,
 Sed alii ex aliis nectuntur labores.
Nam sociali perfidiâ Philistinis proditur à Tribu Juda
 Christi specimen non daret, nisi à Judâ proderetur.
 Sed vinculis repente exutus,
 Aselli mandibula Cataphractorum cervices terit.
 „ Nullum enim vile telum in virili manu.
 Quin eadem clava gemino clara miraculo,
 Vincenti telum, Victori fontem ministrat ;
 Saniem emaculatura quam fuderat.
Nimis felix jam Samson, nisi suæ Gloriæ superfuisset.
 Sed tantam famam libidines infamarunt.
 Et hic labor Herculeis adnumeretur
 Gazeæ Meretriculæ amplexibus illaqueatus,
 Phil-

Philistinis destinatur ad prædam.

Monocerotem dices, Puellæ in gremio captum, sed impuræ,

At exitu inopinato declinavit exitium,

Urbis compagibus felici nisi revulsis.

Portarum fores foras portavit.

Sic Sirenum præstigias semper effugiat.

Quæ vorant vos vocant.

Sed amoris impotens, labores mutat; non vertit.

Tertiam Omphalem amavit Delilam,

Alcide fortior dum toties vincit,

Effœminator dum toties ancillatur.

Mulierculæ igitur fidem auro decolorant Philistini?

Exploraturi unde vinci possit amastus:

Atque, ut Martem capiant, Venerem captant.

Hic procaces hostilis Amicæ rogatus eludens,

Nervos, rudentes, trabalem clavum diffringit:

Semper captus, & liber.

Sed sagacissimus Quæsitur est Fœmina,

Blande torquendo verum extorquet.

Tergiversari difficile est,

Cum Apparitor Cupido faces admovet,

Hem sæpe decipiens, sapius deceptus,

Ne suos amores contristet, Virtutem comis implicitam prodit.

Secto igitur per fraudem capillo, robur avolat,

Et qui Leones straverat, Lupa sternitur.

Coortis undique insidiis, enervis in nervum mittitur,

Et oculis orbatur, quos in aliena fronte perdiderat.

Sic ex Alcide Oedipus fruges terendo conteritur;

Hoc tamen felix, quod se misurum non vidit.

Rediit tandem ad Samsonem virtus, cum Samson ad Numen:

Crevitque mens cum capillo.

In Veneris Templo Cyclopem ludere jussus, nec larvæ egens.

Labefactis columnis Templum impellit;

Et spectaculum perimit Spectatores.

Sic sua inter Trophæa moritur Samson;

Odiis felicior quàm amoribus.

Hoc

Hoc tamen egregi,
 Quod Veneris idolum meriendo comminuij ;
 Eamq; perdit qua perditur :
 Cujus insidias vidit cum oculis caruit.
 Tu ne serò videas ,
 Samsonem vide, ac perge.

BOOZ

SALMÆ FILIUS.
 OBED BOOZI FILIUS.
 MYSTERIUM.

Booz Cananitide Raabâ satus,
 Moabitidem duxit Rutham.
O Mystera !
 Mirum quod ex Meritoria castissimus nascitur,
 Et pauperulam ducit æratus.
 Magis mirum,
 Quod legis peritissimus legem violat,
 Nam cum divinis tabulis cautum sit,
 De alienigenis nasci Hebræos,
 Ne de profanis nascantur sancti :
 Hic uxoriæ obscuritatem ex materna continuas,
 Alienigenæ Filius & Conjux,
 Contra legem genitus, genuit contra legem.
 Quodq; fas omne superat :
 Nefastus uterq; Hymenæus
 Peravitos Massiæ fastos serpit :
 Et infelicium tedarum fumo tantam nobilitatem denigat.
O Mystera !
 Quot involutris divina conduntur :
 Callidus legis interpret Booz,
 Legislatoris ingenium assequitur, dum à lege recedit.
 Erit cum Cœlestis aliquis nascatur Booz,
 Ex Meretricula Synagoga.
 Qui alienigenæ nubat Ecclesiæ.
 Illam Raabam, hanc Rutham meritò voces.
 Hanc igitur Sponsam luto perlitam diluet.
 Fame enectam ; sacris frugibus alet :
 Ad pedes jacentem, in Regni solio collocabit,

JUVENTUS.

65

Mendicam dotabit, ditabit.

Hæc effæto Conjugi Obedum gignet :

Gaudente Noemâ, congaudente vicinia.

Expirante nimirum Christo viver Christianum Genus,
Cœlitum voluptas, Divinitatis Deliciæ,

O *Mysteria!*

Hæc in arcanis habe Viator ac perge.

G E D E O N
J O S E P H I N E P O S.

ARGUMENTUM.

Quid inani cytharæ aucupio aures illigas Orpheu?

Ex Hebro ad Hebræos diverte :

Altius Hymni Argumentum dabit invictus Gedeon,
Tibi coævus.

Hoc cantu, non aerias, sed empyreas aves morabere,

Magnas Viri virtutes pange, post magna vitia.

Optimus ex contrario contentus,

Strophen dabit Gedeonis ignavia.

Nam pridem vecors, trementia vexilla tremuit :

Et cum hostilibus telis certavit fugâ,

Addita signitæ impietas.

Male audit quod Deum non audit.

Nam Victoriâ spondenti Numini,

Fidem negat, nisi majora fide prodigia videat.

Ergo Hamma & imber ad Gedeonem legantur :

Utroq, dignum Nuncio Auditorem,

Qui divino minus ori, quam suis oculis credit.

Posthæc dedecora,

Antistrophen ex virtutibus verte :

Plaudente sibi Providentiâ, cum hæc illis mutat.

Cane ut divinæ vi vocis contra Madianitas egreditur,

Quos à Mose deletos,

Unde vixerint nescias, nisi à suis tumultis :

„ Aded mala gramina nunquam bene pereunt.

Hic ex trepido intrepidus,

Universos jam provocat, qui singulos formidabat,

Itaq; ex Sacerdote Miles,

E

Dei

Dei cultor, mox ultor ;
 Cultum sanctè, gladium fortiter, vibrans,
 Mortuam pietatem impiorum motibus suscitavit,
 Verso jam nomine Jerobaal,
 Adorato Dæmoni fuctum fecit.
 Nec similes quam exiguâ manu tot capita sparsit,
 Centum & triginta Madianitarum millibus
 Trecentos objecit, sed viros :
 Ne ignaviæ fugam augetet, numerus disciplinam minuere
 Militum virtutem aquando exploravit :
 His selectis ,
 Qui fluvium manu legunt, non proni lingunt,
 Nam lingua fidentiores quam manu, arcentur Bello,
 Hos tubis armatos in aciem ducit :
 Tam Deo fidens, ut victoriam canat, dum pugnat,
 Tum face, & gladio armatos producit.
 „ Nam virtus in exemplum posita, micat cum dimicatis,
 Terrentur stolato agmine Madianitæ,
 Certis velut exequiis ;
 Gladio cædem, face funus ominante.
 Ita lymphatis terrore, & errore animis,
 Ceu Cadmæi Terrigenæ inter se gladios transigunt,
 Et mutuatis moribus cadunt.
 „ Malorum enim concordia in discordiam desinit,
 Hic victoriam premens,
 Hac illac fugat quos fugerat.
 Reges duos licitorum securibus subjicit,
 Quos puerilem gladium indignantes, dignatur suo,
 Gloriosus planè victor,
 Qui Reges necando, superbos facit.
 Nomine suorum amisso, neminem hostium servavit
 Stirpitis vellendi erant impii.
 Numquam enim alii mores fuissent, nisi alii Homines
 Hoc ergo vindice verè pereunt Madianitæ :
 Nullumq; stante Gedeone Idolum stetit.
 Lætam hanc Antistrophei lugubri excipiat Epos :
 Nam tot inter palmas ,
 Unum supra septuaginta suscepit Liberos,
 Magis felix si non minus fecundus.
 Unus nimirum Abimelech,

Ut patriam prodeter, Fratres perdidit,
Paternumq; sceptrum regit cum rapuit.
Sic bonis invisus,

Paternæ memoriæ invidiam fecit.
Heu miseræ Patris laudes natorum notis,
Hic hilares modos suspirio rumpe.
„ Humanarum rerum stilus est,
„ Læta tristibus finire.

JEPHTES

JOSEPHI NEPOS.

MONIMENTUM.

Lege Viator, ac luge.

Miseranda memoria hanc Aram complectitur.

Jephtes Galaadita;

Invito Deo satus, adultero nimirum thalamo;

Contra leges natus, nullis legibus vixit,

Fratrum convictu depulsus; latronibus convixit,

Tanto profectu, ut latronum Princeps evaserit.

Quippe in vitiorum schola, brevi superatur Magister.

Ære suo levis, ære alieno graves accessit;

Qui ne solvant, rapiunt; & peccant; ne pœnas luant.

Ferocem Juvenem flammavit temeritas;

Non tam præda, quam prædandi periculis læta.

Ammonitarum armis Galaaditas prementibus,

Ad profugum Jephthe confugit Patria.

Et de more vulgi, utroq; immodici,

Regem flagitant, quem noluerant Civem.

Exuerat is Patriæ amorem, non Filiæ:

Quæ unica, tota erat Domus.

Huic dotalem gloriam cumulaturus.

Totam belli molem ad se recepit;

Regiam infulam pactus sub pugnam;

Quo linteo nullum melius bellico sudori tergend.

Ita bellum sine Regno subit, ut Regnum subiret sine bello.

Pium igitur putumq; duellum voto auspicatorus;

Quicquid reverso primum occurat;

Pro victorali piaculo huic Arae spondet.
 Heu pietatis improvidæ simplex impietas !
 Hostiam magis horrebit, quam Hostem.
 Ergò sive ira, sive indulgentiæ Numinis, vicit.
 Ammonitas nec paci, nec bello paratos, momento eripit
 gnavit

Urbes viginti simul obsidere cœpit, & cepit.
 Longos victori genitus festinante victoriâ.

Jam Patriæ redonatus, & voti reus,

Nil ante Filiam pro foribus vidit,

Cestientibus Puellarum choris prægestientem.

Ah quæstuosam morti lætitiâ !

Hunc illi victoriæ finem hostes vovissent.

Tum nivali osculo Natæ libato,

Ceu supremum spiritum ore legeret ;

Vicinus (inquit) Filia : nimio victoriâ mercati !

Tuo nempe sanguine.

Illâ non vitam rogare, sed spatium :

Nam moti mollius fit morâ

Bimestri ergo ejulatu in furdas cautes eliso ;

Quo, sibi Præfica, suas anticipat nœnias,

Huic se demum Arae votivam fistit.

Æquè imprudens obsequio Puella, & imperio Patris

Nisi Pontificis ignorantia, utriusq; culpam minueret,

Astat jam cum intrepidâ Hostiâ

Trepidus Sacerdos Pater.

Nam dolorem hic premeudo auxerat,

Illâ plorando consumpserat.

Jam, ne quid non rite fiat, linguis favetur,

Hærent in Virginis vultu Juvenum vultus :

„ Nam despetata pulchritudo acrius movet ;

„ Et Solis instar major videtur cum cadit,

Cœlum spectat spectata Puella :

Cujus lacrymas astantium oculi spargunt.

Jam neci devotam componens Genitor,

Ferro jugulum invictæ Martyris delibat ;

Et semiaminis super exanimem cadit.

Vorant Virgineum corpus mundissimæ flammæ ;

Cœloq; inferunt, quo feruntur

Cætera sanctè niteq; peracta ;

Nisi canentium numeros innumeri gemitus fregissent.
 Hunc bello finem imposuit
 Nimis liberalis prædo, Sanctus Jephthes,
 Pugnare doctior quam vovete.
 At trepidæ Virgines, ne simili Patrum voto illigarentur,
 Aram hanc immortalibus literis inscriptam
 Annuo ejulatu circumlitrant.
 Grajæ etiam Musæ, quia Virgines,
 Pacti Invidiam
 In Agamemnonem Coartaneum rejecerant.

J E S S E

OBEDI FILIUS.

CLAUSULA.

Agmen claudet invictissimus Isai ;
 Ducum palmes, & Regum radix.
 Avitam bellicæ præfecturæ virgam
 Sudoribus ita rigavit,
 Ut cadendis sceptris sylvesceret,
 Bethlehem Patricius,
 Patriam fecit Deo dignam,
 Primævus in Philistinos gladium acuit,
 Quos uti cotem virtutis reliquerat Deus.
 Nam arma bello, milites pace franguntur ;
 Et hoste mortuo, pugnant sodales,
 Sacræ militiæ authoratus,
 Pro Sanctuario Sanctus bellavit.
 Quod vel amissum, in ejus pectore invenisses.
 Miles fuit sine militum vitiis ;
 Qui victoriæ Cupidi, à Cupidine victi,
 Fœdiores referunt plagas quam inferant,
 Emeritus, consilio pugnavit,
 Utilius enim reguntur bella, quam geruntur,
 Cum pro galea canicies est,
 Ubi relis nil amplius valuit,
 Filios pro telis in hostes misit,

Qui terginas manus Patri suffecere;
 Et tricorporis instar Gerionis,
 In triplici corpore, ter unus pugnavit,
 Atque sedendo vicit.

Quæris quâ virtute natos habuerit ?
 Nati minimus, Gigantum maximum vicit.

Quæris quâ specie?

Despectior, imperio dignus est visus,
 Hæc tanta felicitas

Jesseum pectus impetu ingressa,
 Animam expulit.

O Mortalium voluptas nocens;

Hæc cogita Viator:
 Et sedens interjunge.

